

ΣΕ Α΄ ΕΛΑΣΣΟΝΑ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 13 Ιανουαρίου 2021, με την εξής σύνθεση: Γεωργία Μαραγκού, Προεδρεύουσα Αντιπρόεδρος, Μαρία Αθανασοπούλου, Αντιπρόεδρος, Βασιλική Ανδρεοπούλου, Ευαγγελία - Ελισάβετ Κουλουμπίνη, Δημήτριος Πέππας, Αγγελική Μυλωνά, Κωνσταντίνος Εφεντάκης, Δέσποινα Τζούμα, Δημήτριος Τσακανίκας, Κωνσταντίνος Παραθύρας, Κωνσταντίνος Κρέπης, Γεωργία Παπαναγοπούλου και Νικολέτα Ρένεση, Σύμβουλοι. Γραμματέας η Ελένη Αυγουστόγλου.

Γενικός Επίτροπος Επικρατείας: Αντώνιος Νικητάκης, Επίτροπος Επικρατείας, κωλυομένης της Γενικής Επιτρόπου της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, Χρυσούλας Καραμαδούκη.

Για να δικάσει την από ... 2019 ... αίτηση του ..., ο οποίος παραστάθηκε δια δηλώσεως (άρθρο 231 παρ.1 του ν. 4700/2020) του πληρεξούσιου δικηγόρου Πέτρου - Παναγιώτη Πλαζομίτη (Α.Μ./Δ.Σ.Πειραιώς 2282).

Κατά του Ελληνικού Δημοσίου και του ν.π.δ.δ. με την επωνυμία "Ηλεκτρονικός Εθνικός Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης" (e-ΕΦΚΑ), που εκπροσωπούνται νόμιμα και παραστάθηκαν δια του Νομικού Συμβούλου του Κράτους Νικολάου Καραγιώργη.

Με την αίτηση αυτή επιδιώκεται η αναίρεση της .../2019 απόφασης του ΙΙΙ Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε, το Δικαστήριο άκουσε:

Τον εκπρόσωπο του Ελληνικού Δημοσίου και του e-ΕΦΚΑ, ο οποίος ζήτησε απόρριψη της αίτησης αναίρεσης. Και

Τον Επίτροπο της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ο οποίος πρότεινε την απόρριψη της αίτησης αναίρεσης.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε, στις 28 Ιουνίου 2021 σε τηλεδιάσκεψη, σύμφωνα με τα άρθρα 295 παρ. 2 και 357 του ν. 4700/2020 (Α΄ 127), με παρόντες του δικαστές που έλαβαν μέρος στη συζήτηση της υπόθεσης, εκτός από τους Συμβούλους Ευαγγελία - Ελισάβετ Κουλουμπίνη και Κωνσταντίνο Παραθύρα που είχαν κώλυμα (άρθρο 293 παρ. 3 του ν. 4700/2020).

Άκουσε την εισήγηση του Συμβούλου Δημητρίου Τσακανίκα και αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε σύμφωνα με τον νόμο

1. Με την υπό κρίση αίτηση ζητείται η αναίρεση της .../2019 απόφασης του ΙΙΙ Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, με την οποία

απορρίφθηκε έφεση του ήδη αναιρεσειόντος κατά της σιωπηρής απόρριψης από την Επιτροπή Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων (Ε.Ε.Π.Κ.Σ.) της με αριθ. πρωτ. .../...2011 έντασης του κατά της ... πράξης της 44^{ης} Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (Γ.Λ.Κ.) απορριπτικής αίτησής του περί κανονισμού σε αυτόν κατά μεταβίβαση σύνταξης ως διαζευγμένου υιού αποβιώσαντος στρατιωτικού συνταξιούχου.

2. Η αίτηση αυτή, για την οποία καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο των 70,00 ευρώ (βλ. κωδικό ηλεκτρονικού παραβόλου ... της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών), σύμφωνα με τα άρθρο 73 παρ. 3 του κυρωθέντος με το άρθρο πρώτο του ν. 4129/2013 Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο (Α' 52), έχει ασκηθεί εμπροθέσμως και κατά τα λοιπά νομοτύπως. Επομένως, είναι τυπικά δεκτή και πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω ως προς τη βασιμότητα των προβαλλόμενων δι' αυτής λόγων αναίρεσης, με τους οποίους αποδίδονται στην προσβαλλόμενη απόφαση οι αιτιάσεις α) της εσφαλμένης ερμηνείας και πλημμελούς εφαρμογής της διέπουσας την επίδικη περίπτωση ουσιαστικής διάταξης του άρθρου 31 παρ. 1 περ. β' του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, κατά το μέρος που έγινε δεκτό από το δικάσαν Τμήμα ότι για τη μεταβίβαση της σύνταξης σύμφωνα με τη διάταξη αυτή απαιτείται, πλην των λοιπών προϋποθέσεων, το τέκνο να είναι άγαμο και όχι διαζευγμένο και β) της εσφαλμένης ερμηνείας και πλημμελούς εφαρμογής της διάταξης του άρθρου 31 παρ. 1 περ. γ' του ως άνω Κώδικα, που αφορά στο συνταξιοδοτικό δικαίωμα των διαζευγμένων θυγατέρων αποβιωσάντων στρατιωτικών συνταξιούχων, κατά το μέρος που το Τμήμα απέκλεισε, κατά παράβαση των άρθρων 4 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος, 10 και 19 της ΣΛΕΕ, 20 και 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και 14 της Ε.Σ.Δ.Α. και 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτόκολλου αυτής, την εφαρμογή της διάταξης αυτής στα άρρενα διαζευγμένα τέκνα, όπως ο τότε εκκαλών και ήδη αναιρεσειών.

3. Από τις διατάξεις του άρθρου 31 παρ. 1 περ. β' και γ' (όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 9 του ν. 1654/1986) και 5 (όπως προστέθηκε με το άρθρο 1 παρ. 3 του ν. 1902/1990) του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ. 166/2000, Α' 153), ερμηνευόμενες σε συνδυασμό με εκείνες των άρθρων 3 παρ. 2 του ν. 3408/2005 και 9 παρ. 1 περ. β του ν. 3865/2010, προκύπτει ότι **αναγκαία προϋπόθεση για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος από άρρενα τέκνα θανόντος στρατιωτικού συνταξιούχου είναι, ανεξαρτήτως της ηλικίας στην οποία ευρίσκονται κατά τον χρόνο επαγωγής του συνταξιοδοτικού τους δικαιώματος, να είναι άγαμα.** Προκειμένου δε να μην καταλείπεται αμφιβολία περί του ότι ο νομοθέτης δεν επιδιώκει την απονομή σύνταξης σε έγγαμα τέκνα, άρρενα ή θήλεα, μεταγενέστερα, με το άρθρο 3 παρ. 2 του ν. 3408/2005, περιέλαβε πλέον ρητά την αγαμία μεταξύ των λοιπών

προϋποθέσεων για τη θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης από τα ενήλικα άρρενα τέκνα. Και τούτο διότι, όπως προκύπτει από το σύνολο των συναφών συνταξιοδοτικών ρυθμίσεων, βασικός κανόνας αλλά και δικαιολογητικός λόγος για τη θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης από τα τέκνα (άρρενα ή θήλεα) θανόντος συνταξιούχου είναι η μη αποκοπή του τέκνου από την πατρική οικογένεια και η προστασία που αυτή του παρέχει. Ο ίδιος δικαιολογητικός λόγος συντρέχει και στην περίπτωση που το τέκνο έχει διαζευχθεί ακόμη και πριν πεθάνει ο γονέας από τον οποίο έλκει το συνταξιοδοτικό του δικαίωμα καθόσον το τέκνο αυτό, με τη σύναψη γάμου, αποκόπτεται από την πατρική οικογένεια, η μεταγενέστερη δε διάζευξή του δεν δύναται να αναβιώσει τον ήδη λυθέντα δεσμό του με αυτή, ώστε να ανακτήσει το συνταξιοδοτικό του δικαίωμα (βλ. ΕλΣυν Ολ. 898, 293/2017, 890/2005).

4. Περαιτέρω, με την προβλεπόμενη στο άρθρο 31 παρ. 1 περ. γ' του ανωτέρω Κώδικα διαφορετική νομοθετική μεταχείριση των διαζευγμένων θυγατέρων έναντι των διαζευγμένων αρρένων τέκνων δεν εισάγεται αδικαιολόγητη ευνοϊκή διάκριση των θυγατέρων έναντι των υιών, καθώς πρόκειται για εξαιρετική ρύθμιση που θεσπίστηκε για την προστασία των γυναικών, οι οποίες εξαιτίας των επικρατουσών στο παρελθόν κοινωνικών και οικονομικών συνθηκών, είχαν μειωμένες δυνατότητες και ευκαιρίες για πρόσβαση στην εκπαίδευση και στην επαγγελματική αποκατάσταση και σταδιοδρομία. Για τον λόγο αυτό, άλλωστε, με τον ν. 1654/1986, τέθηκε για τη θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης από τις διαζευγμένες θυγατέρες ο ηλικιακός περιορισμός της συμπλήρωσης του 40ού έτους της ηλικίας τους κατά την 31.12.1986, δηλαδή, περιορίστηκε το ανωτέρω δικαίωμα σε διαζευγμένες γυναίκες μεγάλης ηλικίας, που βρίσκονται πλέον σε αδυναμία πρόσβασης στην αγορά εργασίας και εξεύρεσης πόρων βιοπορισμού (βλ. ΕλΣυν Ολ. 898/2017, 741/2010). Η πρόθεση δε του νομοθέτη για τη σταδιακή κατάργηση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος των διαζευγμένων θυγατέρων επιβεβαιώθηκε και από τη μεταγενέστερη ρητή κατάργηση, με τις διατάξεις του άρθρου 9 παρ. 1 περ. δ' του ν. 3865/2010, των οικείων διατάξεων του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων περί απονομής συντάξεως σε διαζευγμένες θυγατέρες, χωρίς όμως να τίγονται τα δικαιώματα που είχαν γεννηθεί μέχρι τη δημοσίευση του ως άνω νόμου. Επομένως, δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής, κατ' επίκληση της συνταγματικής αρχής της ισότητας των δύο φύλων, στα διαζευγμένα άρρενα τέκνα η διάταξη του άρθρου 31 παρ. 1 περ. γ' του Κώδικα περί συνταξιοδότησης των διαζευγμένων θυγατέρων, καθόσον πρόκειται για δικαιολογημένη εξαιρετική ρύθμιση, η οποία, αφορώσα έναν συγκεκριμένο φθίνοντα κύκλο προσώπων, δεν επιδέχεται επεκτατικής εφαρμογής (βλ. ΕλΣυν Ολ. 898/2017, 890/2005, 357/1997, 410/1996, πρβλ. και 1824/2010, 2081/2010). Η αντίθετη άποψη θα συνιστούσε πράξη νομοθέτησης και επομένως ανεπίτρεπτη εκ του Συντάγματος (άρθρο 26) επέμβαση του

δικαστή στα έργα της νομοθετικής εξουσίας, δεδομένου ότι οι διατάξεις για τη συνταξιοδότηση των αρρένων τέκνων δεν συνιστούν αδικαιολόγητη εξαίρεση από γενικό κανόνα, αφού από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 4 παρ. 2 και 116 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος συνάγεται ότι δεν επιτρέπονται παρεκκλίσεις με βάση το φύλο, παρά μόνο εάν πρόκειται για τη λήψη θετικών μέτρων τα οποία, όπως εν προκειμένω, κατατείνουν στην αποκατάσταση της ισότιμης συμμετοχής της γυναίκας στην κοινωνική και οικονομική ζωή. Εξάλλου, η ιδιαίτερη μεταχείριση των διαζευγμένων θυγατέρων δεν αντίκειται ούτε στην αρχή της ισότητας των αμοιβών μεταξύ ανδρών και γυναικών, που κατοχυρώνεται από τις διατάξεις των άρθρων 119 της Συνθήκης ΕΚ (άρθρα 141 της Συνθήκης του Άμστερνταμ και ήδη 157 ΣΛΕΕ) και της Οδηγίας 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 204 σελ. 23), η οποία ενσωματώθηκε στην ελληνική έννομη τάξη με τον ν. 3896/2010 (Α' 207) και στο πεδίο εφαρμογής της υπάγεται η επίδικη σύνταξη καθόσον έχει το χαρακτήρα αμοιβής κατά την έννοια του άρθρου 119 παρ. 2 της Συνθήκης ΕΚ, διότι οι διατάξεις αυτές επιτρέπουν με το ίδιο σκεπτικό τη διατήρηση ειδικών μέτρων που προβλέπουν πλεονεκτήματα για το υποεκπροσωπούμενο φύλο, με σκοπό την άμβλυνση των δυσμενών καταστάσεων και εμποδίων που αντιμετωπίζουν και συνεπάγονται δυσκολίες στην πρόσβασή του στην αγορά εργασίας ή στην έναρξη ή συνέχιση επαγγελματικής σταδιοδρομίας.

5. Στην υπό κρίση υπόθεση, το δικάσαν Τμήμα με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφασή του, δέχθηκε, κατά την αναιρετικώς ανέλεγκτη περί τα πράγματα κρίση του, τα ακόλουθα: Ο αναιρεσειών γεννήθηκε το έτος 1956 και είναι τέκνο του ..., εν ζωή στρατιωτικού συνταξιούχου, ο οποίος απεβίωσε στις ...1996. Κατά τον κρίσιμο χρόνο θανάτου του πατέρα του (...1996), ο αναιρεσειών ήταν διαζευγμένος. Μετά τον θάνατο του ανωτέρω στρατιωτικού συνταξιούχου, η σύνταξή του μεταβιβάστηκε, με την ... πράξη της 44ης Διεύθυνσης του Γ.Λ.Κ., στη χήρα σύζυγό του και μητέρα του αναιρεσειόντος, Αργότερα, μετά τον θάνατο της μητέρας του ο αναιρεσειών ζήτησε, με την από ...2010 αίτησή του προς το Γ.Λ.Κ., να του κανονισθεί σύνταξη κατά μεταβίβαση, ως άπορος διαζευγμένος υιός αποβιώσαντος στρατιωτικού συνταξιούχου, η οποία (αίτηση) απορρίφθηκε με την .../2010 πράξη της 44^{ης} Δ/σης του Γ.Λ.Κ., με την αιτιολογία ότι δεν προβλέπεται από τη συνταξιοδοτική νομοθεσία δικαίωμα σύνταξης σε διαζευγμένο υιό αποβιώσαντος στρατιωτικού συνταξιούχου. Κατά της πράξης αυτής ο ανωτέρω άσκησε την από 15.11.2011 (αριθ. πρωτ. ...) ένσταση ενώπιον της Ε.Ε.Π.Κ.Σ., για την οποία, με το .../27.5.2013 έγγραφο της Διεύθυνσης Συνταξιοδοτικής και Νομοπαρασκευαστικής Εργασίας και Διεθνών Σχέσεων της Γενικής Διεύθυνσης Συντάξεων του Γ.Λ.Κ., ο αναιρεσειών ενημερώθηκε ότι μετά την κατάργηση της εν λόγω επιτροπής με τις διατάξεις του άρθρου 2 του ν.

4151/2013 η ένστασή του λογίζεται ως σιωπηρώς απορριφθείσα και ότι κατά της σιωπηρής αυτής απόρριψης μπορεί να ασκήσει έφεση ενώπιον του αρμόδιου Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου εντός προθεσμίας ενός (1) έτους από την ημερομηνία που φέρει το ως άνω έγγραφο. Ακολούθως το δικάσαν Τμήμα, επιλαμβανόμενο έφεσης που ο αναιρεσείων άσκησε κατά του ως άνω ... ενημερωτικού εγγράφου του Γ.Λ.Κ., καθώς και κατά της ... πράξης της 44^{ης} Διεύθυνσης του Γ.Λ.Κ., απορριπτικής της από ...2010 αίτησής του, αφενός θεώρησε, κατ' εκτίμηση του δικογράφου της έφεσης, ότι αυτή παραδεκτώς στρεφόταν κατά της τεκμαιρόμενης απόρριψης της από ...2011 ένστασής του, αφετέρου απέρριψε την έφεση αυτή κρίνοντας ότι (α) δεν συντρέχουν στο πρόσωπο του αναιρεσειόντος οι προϋποθέσεις του άρθρου 31 παρ. 1 περ. β' του Συνταξιοδοτικού Κώδικα (Σ.Κ.), δοθέντος ότι κατά τον κρίσιμο χρόνο του θανάτου του πατέρα του δεν ήταν άγαμος, αλλά διαζευγμένος και (β) η διάταξη του άρθρου 31 παρ. 1 περ. γ' του Σ.Κ., με την οποία θεσπίστηκε δικαίωμα σε σύνταξη διαζευγμένων θυγατέρων θανόντων στρατιωτικών ή συνταξιούχων, το μεν δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής στην περίπτωση του, το δε, ως ρύθμιση εξαιρετική και περιορισμένης χρονικής ισχύος καθόσον καταργήθηκε με το άρθρο 9 παρ. 1 περ. δ' του ν. 3865/2010, αποβλέπουσα στην προστασία διαζευγμένων θυγατέρων συγκεκριμένης μόνο χρονικής περιόδου, με γνώμονα το γεγονός ότι οι κρατούσες κατά τον χρόνο ισχύος της ως άνω διάταξης κοινωνικές συνθήκες και αντιλήψεις δεν επέτρεπαν την πλήρη ανεξαρτητοποίηση της γυναίκας ούτε μέσω της τέλεσης του γάμου, δεν εισάγει αδικαιολόγητη διάκριση των διαζευγμένων θυγατέρων σε σχέση με τους διαζευγμένους υιούς των στρατιωτικών υπαλλήλων ή συνταξιούχων και, ως εκ τούτου, δεν δύναται, κατ' επίκληση της συνταγματικής αρχής της ισότητας, να τύχει επεκτατικής εφαρμογής στα διαζευγμένα άρρενα τέκνα. Επιπλέον, το δικάσαν Τμήμα έκρινε ότι δεν συντρέχει παραβίαση της οδηγίας 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 5^{ης} Ιουλίου 2006 «για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης», στο πεδίο εφαρμογής της οποίας υπάγεται η επίδικη σύνταξη καθώς έχει τον χαρακτήρα «αμοιβής» κατά την έννοια του άρθρου ήδη 157 παρ. 2 της ΣΛΕΕ. Και τούτο, διότι η καταβολή σύνταξης στις διαζευγμένες θυγατέρες θανόντων στρατιωτικών, υπό τις τεθείσες προϋποθέσεις της περ. γ' της παρ. 1 του άρθρου 31 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα, συνιστά θετικό μέτρο διάκρισης για την αντιστάθμιση της μειονεκτικής θέσης του γυναικείου φύλου στην πρόσβαση στην εκπαίδευση και απασχόληση κατά την έννοια της παρ. 4 του ως άνω άρθρου 157 της ΣΛΕΕ.

6. Ενόψει των παραδοχών αυτών, το δικάσαν Τμήμα δεν ερμήνευσε εσφαλμένα ούτε εφάρμοσε πλημμελώς τις διατάξεις του άρθρου 31 παρ. 1 περ. β' και γ' του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων όπως

ίσχυαν κατά τον κρίσιμο χρόνο επαγωγής του επίδικου συνταξιοδοτικού δικαιώματος, δοθέντος ότι ο αναιρεσείων δεν πληροί τα κριτήρια για την υπαγωγή του στις ρυθμίσεις της περίπτωσης β' της παρ. 1 του άρθρου 31 του Σ.Κ., αφού κατά τον κρίσιμο χρόνο θανάτου του πατέρα του δεν ήταν άγαμος αλλά διαζευγμένος, ούτε, επίσης, πληροί τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης κατά τις διατάξεις της περίπτωσης γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 31 του ως άνω Κώδικα, αφού τέτοιο δικαίωμα προβλέπεται μόνο για τις διαζευγμένες θυγατέρες. Όσα δε περί του αντιθέτου υποστηρίζει ο αναιρεσείων με την κρινόμενη αίτηση είναι αβάσιμα και απορριπτέα. Ομοίως, απορριπτέος ως αβάσιμος καθίσταται και ο προβαλλόμενος με την αίτηση λόγος περί αντίθεσης των διατάξεων του άρθρου 31 παρ. 1 περ. γ' του Σ.Κ. με τα άρθρα 4 παρ. 1 και 2 και 5 παρ. 2 του Συντάγματος, καθώς και στα άρθρα 10, 19 αλλά και 157 της ΣΛΕΕ, τις διατάξεις της οδηγίας 2006/54/ΕΚ, τα άρθρα 20, 21 και 23 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 14 της Ε.Σ.Δ.Α.. Τούτο διότι, σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά στην προεκτεθείσα στην παρ. 4 της παρούσας νομική σκέψη, η διάταξη του άρθρου 35 παρ. 1 περ. γ' του π.δ. 168/2000 περί συνταξιοδότησης των διαζευγμένων θυγατέρων, ως εισάγουσα εξαιρετική ρύθμιση που δικαιολογείται ενόψει των επιδιωκόμενων από τον συνταξιοδοτικό νομοθέτη σκοπών, όπως αυτοί παρατίθενται ανωτέρω, δεν μπορεί να τύχει επεκτατικής εφαρμογής και στα διαζευγμένα άρρενα τέκνα, ανεξαρτήτως του αν αυτά έχουν συμπληρώσει μέχρι την 31.12.1986 το 40ό έτος της ηλικίας τους. Τέλος, δεν τίθεται ζήτημα αντίθεσης της διάταξης του άρθρου 31 παρ.1 περ. γ' του π.δ. 168/2000 με το άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α., όπως αβασίμως υποστηρίζει ο αναιρεσείων με την κρινόμενη αίτηση, δοθέντος ότι οι διαζευγμένοι γιοι με βάση το υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο, το οποίο, όπως προεκτέθηκε, δεν αντίκειται στο Σύνταγμα και σε αρχές και διατάξεις του κοινοτικού δικαίου, δεν είχαν γεννημένο συνταξιοδοτικό δικαίωμα ή βάσιμη προσδοκία ότι δικαιούνται σύνταξης κατά μεταβίβαση από γονέα στρατιωτικό συνταξιούχο (ΕλΣυν Ολ. 4324/2014).

7. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθεί και να διαταχθεί η κατάπτωση υπέρ του Δημοσίου του κατατεθέντος για την άσκησή της παραβόλου, σύμφωνα με το άρθρο 310 παρ. 1 του ν. 4700/2020.

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει την αίτηση του ..., για αναίρεση της .../2019 απόφασης του ΙΙΙ Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Διατάσσει την κατάπτωση του κατατεθέντος παραβόλου αναίρεσεως υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στις 28 Ιουνίου 2021.

Η ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΑΡΑΓΚΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΑΚΑΝΙΚΑΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΕΛΕΝΗ ΑΥΓΟΥΣΤΟΓΛΟΥ

Δημοσιεύθηκε, σύμφωνα με το άρθρο 18 παρ. 7 του ν. 4820/2021 (βλ. 18310/1.4.2022 απόφαση Προέδρου ΕλΣυν), την 1^η Απριλίου 2022.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΜΑΣ ΕΛΕΝΗ ΑΥΓΟΥΣΤΟΓΛΟΥ